

[Inger Harms]

des i Vadehavet, og det i meget ringe mængde?»

Begrundelse

Snæbelen, der tidligere var en meget almindelig fiskeart fra Varde Å til Rhinen, findes nu kun i Vadehavet og i Vidåen, hvor den gyder. Der er nu meget få snæbeler tilbage i Vadehavet, og hvis man ønsker at bevare snæbelen som national fiskeart, må der gøres noget nu.

Svar (21/8 84):

Fiskeriministeren (Grove):

Ved fiskeriministeriets bekendtgørelse nr. 624 af 7. december 1982 er der gennemført en totalfredning i ferskvand af snæbel (*Coregonus oxyrhynchus*), og ved fiskeriministeriets bekendtgørelse nr. 64 af 15. februar 1983 er samme fisk totalfredet i saltvand i Vadehavet.

Ved nævnte fredninger er den belastning af snæbelbestanden, som det beskedne fiskeri efter snæbel kunne udgøre, fjernet.

Årsagerne til snæbelbestandens tilbagegang må formentlig hovedsagelig findes i de reguleringer og indgreb, der i tidens løb er gjort i vore vandløb (forurening, okkerudskylning m.v.).

Såfremt snæbelbestanden skal sikres en større udbredelse, vil det være nødvendigt at fortsætte arbejdet i miljøministeriets regie med forbedringen af vandløbenes kvalitet, således at de naturlige gydepladser kan danne grundlag for en øget reproduktion. Situationen for såvel snæbelen som andre fiskearter følges i øvrigt løbende af Danmarks fiskeri- og havundersøgelser, der er en forskningsinstitution under fiskeriministeriet.

Det kan under henvisning til miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 906 af 8. august 1984 tilføjes, at fiskeriministeriet ikke har bevillingsmæssig mulighed for at støtte ansøgningen fra Dansk Akvakultur Institut om tilskud til projektet om opdræt af snæbel til udsætning.

Spm. nr. S 906

Til miljøministeren (8/8 84) af:

Inger Harms (SF):

»Hvad har ministeren tænkt at gøre for at bevare og afhjælpe den stærkt truede bestand af fiskearten snæbelen?»

Begrundelse

Snæbelen, der tidligere var en meget almindelig fiskeart fra Varde Å til Rhinen, findes nu kun i Vadehavet og i Vidåen, hvor den gyder. Danmark er således rent faktisk eneansvarlig for dens overlevelse. Der er nu meget få snæbeler tilbage i Vadehavet, og hvis man ønsker at bevare snæbelen som national fiskeart, må der gøres noget nu.

Dansk Akvakultur Institut i Åbenrå har fremsendt en række forslag, der tager sigte på opdræt af snæbelens yngel til udsætning i naturen. For det første for at øge den nuværende bestand i Vidåen og desuden for at give mulighed for at genskabe bestanden i nogle af de områder, hvor der tidligere har eksisteret snæbeler. Man har fået afslag på støtte til projektet både fra fiskeriministeriet og fra fredningsstyrelsen. Til gengæld har man modtaget 25.000 kr. fra Verdensnaturfonden, idet den udtaler sin forbløffelse over, at det ikke har været muligt at skaffe penge til projektet i Danmark.

Dansk Akvakultur Institut i Åbenrå, som er udskilt fra Dansk Vandkvalitets Institut, har et projekt i gang, der skal redde snæbelen, men mangler penge til dets videre udførelse. De fisk, man har gående nu, bliver kønsmodne til vinter, men der er ikke fisk nok til, at en udsætning i Vidåen vil nytte. Den vil blot blive til foder for andre fisk. Man har vurderet, at skal en udsætning nytte, skal der udsættes yngel af mindst 1 ton moderfisk. Altså er dette en sag, der fortjener andet end blot at blive sendt fra det ene ministerielle kontor til det andet. Der henvises i øvrigt til udtalelsen fra Verdensnaturfonden angående snæbelen.

Hvis ministeren har andre forslag til bevarelse af snæbelen, har dette også interesse.

Svar (16/8 84):

Miljøministeren (Chr. Christesen):

Spørgsmålet har været forelagt fredningsstyrelsen, der har oplyst følgende, som jeg kan henholde mig til.

»Efter naturfredningslovens § 59, stk. 1, kan miljøministeren ved bekendtgørelse fore-